09/05/2021

„Credinţa în Hristos este izvor de viaţă veşnică”

În Duminica a 2-a după Paşti, a Sfântului Apostol Toma, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învăţătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reşedinţei Patriarhale. Preafericirea Sa a subliniat faptul că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii (Ioan 20, 19-31) ne arată că, de fapt, credinţa în Hristos este izvor de viaţă veşnică.

Întâistătătorul Bisericii noastre a precizat că prima întâlnire a Mântuitorului Iisus Hristos cu ucenicii Săi după Învierea Sa este o lucrare de a-i convinge pe ei că El este Cel răstignit şi Cel înviat din morţi. Făcând referire la cea de a doua întâlnire a Mântuitorului Iisus Hristos cu ucenicii Săi, când era prezent şi Sfântul Apostol Toma, Părintele Patriarh Daniel a explicat faptul că Sfântul Toma a mărturisit nu doar Învierea lui Hristos, ci şi dumnezeirea Sa: „A răspuns Toma şi a zis: Domnul meu şi Dumnezeul meu!” (Ioan 20, 28). „Sfântul Apostol Toma a mărturisit că Iisus Cel răstignit, mort şi înviat este Domnul vieţii şi este Dumnezeu adevărat. Atunci, Mântuitorul i-a zis: «Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut» (Ioan 20, 29). Vedem că Mântuitorul Iisus Hristos îl vindecă de îndoială pe Apostolul Toma, încredinţându-l de adevărul Învierii Sale din morţi şi în acelaşi timp îi fericeşte pe cei care cred în Hristos, deşi nu L-au văzut cu ochii lor trupeşti.

Această fericire pe care o pronunţă Iisus ne arată că de fapt credinţa în Hristos este un mod de cunoaştere diferit de cunoaşterea prin simţuri, prin atingere. Cunoaşterea prin simţuri este una limitată. Cunoaşterea prin credinţă este o vedere duhovnicească, o simţire şi o vedere duhovnicească a prezenţei şi a lucrării lui Dumnezeu în lume şi în viaţa fiecărei persoane. De aceea, fericiţi sunt cei care au această capacitate duhovnicească de a vedea prezenţa lui Dumnezeu dincolo de vederea prin simţuri, sau de cunoaşterea prin atingere fizică”, a reliefat Patriarhul României.

În continuare, Preafericirea Sa a subliniat că prin credinţă se cunosc nu realităţile limitate, trecătoare din lumea aceasta, ci realităţile netrecătoare, duhovniceşti, veşnice. „Prin credinţă noi stabilim o relaţie vie cu Dumnezeu. Credinţa nu este o convingere intelectuală că Dumnezeu există undeva în ceruri. Prin credinţă noi stabilim o legătură vie, care se manifestă prin iubire faţă de Dumnezeu şi are ca rezultat în sufletul omului o bucurie binecuvântată de Dumnezeu, o bucurie care nu este din lumea aceasta, ci dăruită de Dumnezeu ca răsplată a credinţei. În acest sens, Sfântul Apostol Petru descrie modul de cunoaştere al lui Hristos în Biserică, prin credinţa ca legătură vie cu El. Această legătură se exprimă, în primul rând, prin rugăciune, prin convorbire cu Hristos Cel răstignit şi înviat, iar în al doilea rând, prin împlinirea poruncilor Lui în viaţa credinciosului. «Pe El, fără să-L fi văzut, Îl iubiţi; întru El, deşi acum nu-L vedeţi, voi credeţi şi vă bucuraţi cu bucurie negrăită şi preamărită. Dobândind răsplata credinţei voastre, mântuirea sufletelor» (I Petru 1, 8-9). Bucuria negrăită înseamnă că ea este mai presus de exprimare, mai presus de cuvinte, iar bucuria preaslăvită este o bucurie dăruită de Dumnezeu, este o bucurie din iubirea Preasfintei Treimi, este o bucurie din bucuria lui Hristos Cel răstignit, înviat şi înălţat întru slavă la ceruri”, a arătat Părintele Patriarh Daniel.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a enumerat apoi modurile în care credincioşii se întâlnesc cu Mântuitorul Iisus Hristos. „Când credincioşii intră în biserică şi se închină icoanei Mântuitorului

Iisus Hristos, ei se întâlnesc cu El. Se întâlnesc cu El prin ascultarea cuvintelor Evangheliei şi prin mărturisirea credinţei din Simbolul credinţei sau Crezul ortodox (…), apoi, mai mult se întâlnesc cu Hristos prin împărtăşirea cu Trupul şi Sângele Lui. Această bucurie negrăită şi preaslăvită se dobândeşte ca urmare a relaţiei vii stabilite prin credinţă între credincios şi Dumnezeu. Sfântul Maxim Mărturisitorul, atunci când dă definiţia sau explică ce este credinţa, spune: credinţa este o legătură desăvârşită şi mai presus de înţelegere între credincios şi Dumnezeu. În concluzie, putem spune că duminica de astăzi ne îndeamnă să credem în Hristos Cel răstignit şi înviat din morţi, să ţinem legătura cu El prin credinţă, să ne

împărtăşim de prezenţa Lui în biserică prin toate slujbele (în mod deosebit prin Sfintele Taine) şi să simţim bucuria credinţei. Omul credincios este un om bucuros, un om care are în sufletul său prezenţa iubirii milostive a lui Hristos, bucuria lui Hristos şi pacea lui Hristos. Această credinţă vie, mărturisitoare şi aducătoare de pace şi de bucurie este credinţa care ne dăruieşte, încă din lumea aceasta trecătoare, arvuna vieţii veşnice netrecătoare din Împărăţia cerurilor”, a spus Preafericirea Sa.

— ziarullumina.ro